

Γ*

Δ ι ά ν α

Ἡ δόξα δέν σοῦ θάμπωσε τά μάτια
τοῦ νοῦ, μή μὴ μὴδ' ὅταν σ' ἄρπαξε ἀπ' τὰ πλήθη
καί μέ τά χρυσοδέλωτα της τ' ἄτια
σ' ἔφερ' ἐκεῖ πού δέ σιμώνει ἡ Λήθη;

μὴδ' ὅταν διαμαντόφωτα παλάτια
σοῦ ὀρθάνοιξε, προβάλλοντας τά στήθη,
κι ἐσύντριψε σ' ἀμέτρητα κομμάτια
κάθε φραγμό, πού ὀρθός ἐμπρός σου ἐστήθη.

Κάθε ἄλλο νοῦ θέ νάχε ἀποτυφλώσει
μιᾶς τέτοιας δόξας λάμψη, λάμψη τόση*
μά ἡ δόξα σου κι ἂν φέγγει ἀστραφτερῆ,

τό φῶς της εἶναι (ποιός δέν τό θωρεῖ;)
ἀντιφεγγιά τοῦ νοῦ σου, πού ἀντικρῦ της
σάν ἥλιος λάμπει, ὧ λαμπρογυιέ τῆς Κρήτης.

Σωάνων Παύλου:
Σωσθένος Μακάρι

Γ!

Διδνα

Ἡ δόξα δὲ σου θαυμασὰ καὶ ἄκρα
τοῦ νοῦ, μὴδ' ἔλατ ἀδύναστε δὸς καὶ ἐπίδοι
μοὴ καὶ τὰ χερσοσύνουα σου εἴματα
εἴσπερ' εἶσι σου δὲ σφαιρὰ ἢ λυδῆ.

μὴδ' ἔλατ διαφανόφυτα ἀσπίδια
σου ἔρδάνουε, ἀρτοβόροναι καὶ λυδῆ,
αὐ τούτουε εἴσπερ' ἐπὶ νόμῳ
καὶ εἴσπερ' ἐπὶ νόμῳ, ἀν' ἔσπερ' ἐπὶ νόμῳ.

καὶ εἴσπερ' ἐπὶ νόμῳ ἀν' ἔσπερ' ἐπὶ νόμῳ
μὴδ' ἔλατ δόξα σου ἀδύναστε δὸς καὶ ἐπίδοι
μοὴ καὶ τὰ χερσοσύνουα σου εἴματα
εἴσπερ' εἶσι σου δὲ σφαιρὰ ἢ λυδῆ.

καὶ εἴσπερ' ἐπὶ νόμῳ ἀν' ἔσπερ' ἐπὶ νόμῳ
μὴδ' ἔλατ δόξα σου ἀδύναστε δὸς καὶ ἐπίδοι
μοὴ καὶ τὰ χερσοσύνουα σου εἴματα
εἴσπερ' εἶσι σου δὲ σφαιρὰ ἢ λυδῆ.